

Per què Francesc manté els cardenals que li fan la guitza?

Dm, 12/07/2016 per Catalunya Religió

[El Pont del Diable](#)

Des del primer moment que va ser nomenat i va sortir al balcó, el papa **Francesc** va començar a configurar un nou estil. El seu full de ruta, l'exhortació apostòlica [Evangelii Gaudium](#), deixava molt clar que aquest nou estil de papat implicava un compromís de l'Església amb els pobres i exclosos i posava les bases per a un gran canvi en l'Església, una autèntica revolució. Com és lògic, les resistències dels qui han ostentat el poder fins ara a dins de la cúria no es faria esperar. D'una forma molt sibil·lina, acompanyat de declaracions retòriques de fidelitat, els moviments d'oposició han anat sortint a poc a poc a la llum. I com era d'esperar, una bona part dels cardenals han mostrat la seva disconformitat amb els nous aires. Documents [signats](#) per 13 cardenals, una part dels quals després es van retractar, [reunions](#) amb l'anterior papa **Benet XVI** per intentar manipular-lo, noves [filtracions](#) de documents secrets... I sembla prou clar que els principal [opositors](#) són ni més ni menys que el cardenal president de la Congregació de la Doctrina de la Fe, l'antic Sant Ofici, **Gerhard Müller**, i el cardenal **George Pell**, membre de la [comissió](#) encarregada de la reforma de la Santa Seu.

Segurament en altres àmbits, Müller, Pell i els altres cardenals que han expressat les seves discrepàncies amb la línia del papa haurien estat destituïts fulminantment. Molts experts i analistes es pregunten per què el papa Francesc no es decideix a donar un cop de bàcul, d'altra banda legítim. El mateix papa acaba de donar la clau interpretativa que explica la seva forma d'actuar. Ho ha fet en una [entrevista recent](#), al diari argentí *La Nación*. El periodista li pregunta obertament per la seva relació a dins de l'Església amb els ultraconservadors. I Francesc respon, d'una manera antològica que "Els fan el seu treball i jo faig el meu. Jo vull una Església oberta, comprensiva. Ells diuen que no a tot. Jo segueixo el meu camí sense mirar al costat. No tallo caps, mai m'ha agradat fer-ho. Els claus es treuen fent pressió cap a dalt. O se'ls posa a descansar, al costat, quan els arriba l'edat de jubilació".